

14.3.2018

VÉLEMÉNY

az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelv végrehajtásáról
(2016/2329(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, Nőjogi és Esélyegyenlőségi
Bizottság

A vélemény előadója: Soraya Post, Teresa Jiménez-Becerril Barrio

(Közös bizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 55. cikke)

TARTALOM

	Oldal
INDOKOLÁS – A TÉNYEK ÉS A MEGÁLLAPÍTÁSOK ÖSSZEFOGLALÁSA.....	3
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	7
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	21
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	22

INDOKOLÁS – A TÉNYEK ÉS A MEGÁLLAPÍTÁSOK ÖSSZEFOGLALÁSA

Eljárás és források

Az európai védelmi határozatról szóló irányelvet (a továbbiakban: az irányelv) egy 12 államból álló csoport kezdeményezte a 2010-es spanyol elnökség alatt. Az irányelv az EUMSZ büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésről szóló 82. cikkének (1) bekezdésén alapul. Az irányelv 2011. január 11-én lépett hatályba, és az uniós tagállamoknak az irányelv rendelkezéseit 2015. január 11-ig kellett nemzeti jogszabályaikba átültetni. Írországra és Dániára nézve az irányelv nem kötelező.

Ez a jelentés lehetőséget nyújt a LIBE és a FEMM bizottság előadóinak, hogy értékeljék, hogy az érintett tagállamok hogyan alkalmazták a 2011/99/EU irányelv¹ által létrehozott mechanizmust, amely lehetővé teszi, hogy egy, a valamely tagállam által büntetőügyben kiadott európai védelmi határozat védelmét élvező személy európai védelmi határozat kibocsátását kérhesse.

Ez az eszköz a kölcsönös elismerés elvén alapul, ami azt jelenti, hogy a valamely tagállam által kiadott védelmi határozatot egy másik tagállamnak el kell ismernie és végre kell hajtania. Az eszköz alkalmazásához fűződő egyik fő kihívás az, hogy a nemzeti intézkedések különbözősége ne veszélyeztesse az áldozatok védelmét.

A jelentés az alábbiak megvizsgálására terjed ki:

- a tagállami szintű végrehajtás során fellépő akadályok;
- a kiegészítő eszközökkel való kapcsolat;
- az európai védelmi határozatok végrehajtása során a tagállamok által alkalmazható intézkedések különbözőségéhez kapcsolódó kihívások;
- az eszköz hatása a bűncselekmények áldozatainak védelmét illetően;
- ajánlások arra vonatkozóan, hogyan lehet felülkerekedni a végrehajtás során jelentkező különböző kihívásokon.

Kinevezése óta a két előadó többek közt az alábbi események keretében gyűjtöttek információt és az alábbi forrásokra támaszkodtak:

- a LIBE és a FEMM bizottságok október 12-i közös bizottsági ülésén tartott meghallgatás;
- a Parlament Kutatószolgálatát által 2017 szeptemberében közzétett utólagos hatásvizsgálat;
- eszmecsere az Európai Bizottság és az Alapjogi Ügynökség illetékes kollégáival, valamint a az áldozatok védelmével foglalkozó illetékes szervezetekkel.

---

¹ HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

Az irányelv 23. cikke felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést tartalmaz: „A Bizottság 2016. január 11-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról. A Bizottság az említett jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatokat csatol.”. E végrehajtási jelentés készítésekor a Bizottság még nem nyújtott be jelentést ezen irányelv alkalmazásáról.

Az európai védelmi határozatról szóló irányelv végrehajtásának általános áttekintése

Az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelv 2015. januári hatálybalépése óta az Európai Bizottság, az uniós ügynökségek vagy NGO-k nagyon kevés adatot gyűjtöttek ahhoz, hogy értékelni lehessen az eszköz uniós szintű használatát.

A Parlament Kutatószolgálatát által 2017 szeptemberében közzétett értékelés szerint eddig csak hét európai védelmi határozatot regisztráltak. Az eszköz igen korlátozott alkalmazása szembeötlő, tekintve azon áldozatok számát, akik büntetőügyekben hozott, tagállami szintű védelmi intézkedésekben részesülnek, és akik közül sok valószínűleg rendszeresen és/vagy alkalmasszerűen az EU területén utazik/költözik/ingázik. Tájékoztató jelleggel: a becslések szerint 2010-ben 100 000 uniós lakóhellyel rendelkező nő részesült védelmi intézkedésben nemi alapú erőszak miatt.

Annak ellenére, hogy védelmi határozatot bármely védelemre szoruló személy számára ki lehet adni, a gyakorlatban ezeket az intézkedéseket elsősorban a nők esetében alkalmazzák kapcsolati vagy családon belüli erőszakkal, zaklatással vagy szexuális támadással kapcsolatos ügyekben. A nemi alapú erőszak növekvő aggodalomra ad okot az EU-ban. 2014-ben az EU Alapjogi Ügynöksége úgy becsülte, hogy az EU-ban minden harmadik 15. életévét betöltött nő esett már fizikai és/vagy szexuális erőszak áldozatául, és minden ötödik nő élt már át szexuális zaklatást. Leggyakrabban zaklatás miatt adnak ki védelmi határozatot, ám épp a zaklatás az, amelyik nem mindegyik tagállamban von magával büntetőjogi fellépést, ez pedig egyértelműen aránytalanul sérti a nőket az európai védelmi határozat megkapásában.

A védelmi határozat célja, hogy védje a személyt az olyan cselekménnyel szemben, amely életét, testi vagy lelki épségét, méltóságát, személyes szabadságát vagy nemi integritását veszélyeztetheti. A cél a támadó vagy a potenciális támadó és az áldozat vagy a bántalmazás kockázatának kitett egyén közötti kapcsolat elkerülése.

Valamennyi tagállam rendelkezik a bűnügyi és/vagy polgári védelmi határozatok valamilyen formájáról. Az intézkedések kibocsátási módjának látszólagos hasonlósága ellenére azonban a tagállamokban sokféle intézkedést alkalmaznak. Ezenkívül a gyakorlati alkalmazási módok is nagyban különböznek.

Annak biztosítása érdekében, hogy egy, a valamely tagállam által kiadott védelmi intézkedésben részesülő személy továbbra is ugyanolyan védelemben részesüljön, amikor egy másik tagállamba költözik vagy utazik, az EU létrehozta az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelvet, amely a büntetőügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismerésére vonatkozó mechanizmust tartalmaz. Az irányelvben foglalt védelmi intézkedések olyan helyzetekre vonatkoznak, amelyekben egy bűncselekmény áldozatai vagy potenciális áldozatai számára olyan intézkedéseket biztosítanak, amelyek a veszélyeztető személy számára megtiltják vagy szabályozzák, hogy bizonyos helyekre belépjen, kapcsolatba lépjen az áldozattal vagy hozzá közeledjen. Az EU-ban ez a három leggyakoribb típusú védelmi intézkedés.

Amikor ezt az eszközt javasolták – annak érdekében, hogy megoldják a polgári jogi intézkedések és a büntetőjogi intézkedések kölcsönös elismerésének az uniós jogszabályokban meglévő különböző jogalapjának a kérdését – a Bizottság azt javasolta, hogy fogadjanak el egy csomagot, amely tartalmazza a büntető eljárásokkal foglalkozó európai védelmi határozatról szóló irányelvet és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló rendeletet. A 606/2013/EU rendelet mechanizmust hoz létre, amely lehetővé teszi a polgári jogi intézkedésként kiadott védelmi határozatok tagállamok közötti közvetlen elismerését. Így egy polgári ügyekben hozott, az illetősége szerinti tagállam által kiadott védelmi határozat védelmét élvező személy erre közvetlenül hivatkozhat egy másik tagállamban a jogait igazoló tanúsítvány¹ illetékes hatóságok számára történő bemutatásával. A rendeletet 2015. január 11-től alkalmazzák.

Ez a két eszköz az áldozatok védelmének EU-beli megerősítésére irányuló uniós jogszabályok átfogó eszközkészletének részét képezi.

Az európai védelmi határozatokban foglalt védelmi intézkedések a tagállamok belső nemzeti jogszabályaitól függenek: Az európai védelmi határozatokat a kibocsátó állam által annak nemzeti jogszabályainak megfelelően előzőleg elfogadott védelmi intézkedések alapján fogadják el. Az európai védelmi határozatokban megállapított védelmet a végrehajtó állam elismeri azáltal, hogy a nemzeti jogszabályaival összhangban rendelkezésre álló védelmi intézkedéseket fogad el.

A Parlament Kutatószolgálatát által készített, fent említett utólagos hatásvizsgálat megállapításai szerint ez az irányelv nem vezet a nemzeti intézkedések közötti különbözőségek összehangolásához/közelítéséhez: Az áldozatok védelmére vonatkozó különböző nemzeti rendszerek megmaradtak, az áldozatok védelméről szóló nemzeti jogszabályokat nem módosították lényegesen, és az irányelv végrehajtási jogszabályai szinte betűről-betűre, alig némi kiigazítással tartalmazzák az irányelv rendelkezéseit.

Az áldozatokat illetően rendkívül fontos pont a védelemben részesülő személyek megfelelő információval való ellátásának szükségessége, többek között egy európai védelmi határozat iránti kérelem lehetőségéről, amennyiben az adott személy egy másik tagállamba költözik. A tanulmány szerzői nagy hiányosságokra mutatnak rá e tekintetben, és kiemelik a magukra az áldozatokra irányuló információk és tájékoztató kampányok általános hiányát az EU-ban. Az ilyen helyzetekben az információhoz való hozzáférés hiánya veszélyezteti az áldozatok védelmét.

Az európai védelmi határozatok mindig magukban foglalják az áldozat egyik tagállamból a másikba való költözését. Valamennyi áldozat egy bizonyos ponton egy ismeretlen jogrenddel vagy nyelvvel szembesül, ami helyzetüket kifejezetten kiszolgáltatottá teszi. A legtöbb tagállam nem alakított ki különleges intézkedéseket vagy rendelkezéseket a sajátos igényekkel rendelkező személyek számára.

Az áldozatok hatékony védelme megköveteli, hogy egy európai védelmi határozat elfogadási és végrehajtási eljárása gyors legyen. A tagállamok nemzeti végrehajtási jogszabályai különböző eljárásokat alkalmaznak az eljárás sürgősségének hangsúlyozására, és néhány esetben még kifejezett időkorlátot is felállítottak. Az illetékes és központi hatóságok közötti koordináció és kommunikáció is fontos szerepet játszik az áldozatok védelmében és az

---

¹ HL L 263., 2014.9.3, 10–20. o.

európai végrehajtási határozatok hatékonyságában.

A szakértők hangsúlyozták, hogy a védelmi intézkedésekre szoruló áldozatokkal valószínűleg kapcsolatba kerülő szakemberek képzése kulcsfontosságúnak tűnik. A rendelkezésre álló adatok szerint csak néhány tagállam szervezett kifejezetten az európai védelmi határozattal kapcsolatos képzéseket.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelv végrehajtásáról (2016/2329(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 10., 18., 19., 21., 79. és 82. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 3., 6., 20., 21. 23., 24., 41. és 47. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés által 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. december 20-án elfogadott ENSZ-nyilatkozatra,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-án, New Yorkban elfogadott ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel az ENSZ Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága által a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek a fogyatékossgal élő nőkről és lányokról szóló 6. cikkre vonatkozóan 2016. augusztus 26-án elfogadott általános észrevételre,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló isztambuli egyezményre, valamint az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló (EU) 2017/865¹ és (EU) 2017/866 2017. május 11-i tanácsi határozatokra²,
- tekintettel az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének (isztambuli egyezmény)

---

¹ HL L 131., 2017.5.20., 11. o.

² HL L 131., 2017.5.20., 13. o.

valamennyi tagállam általi aláírására,

- tekintettel az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló 2004/80/EK tanácsi irányelvre,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre³, valamint a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁴,
- tekintettel a Bizottságnak „Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)” című 2012. június 19-i közleményére (COM(2012)0286),
- tekintettel az európai védelmi határozatról szóló 2011. december 13-i 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁵,
- tekintettel a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 2013. június 12-i 606/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁶,
- tekintettel a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról szóló 2008. november 27-i 2008/947/IB tanácsi kerethatározata⁷;
- tekintettel a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló 2009. október 23-i 2009/829/IB tanácsi kerethatározata⁸,
- tekintettel a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés

---

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0329.

² HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

³ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁴ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

⁵ HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

⁶ HL L 181., 2013.6.29., 4. o.

⁷ HL L 337., 2008.12.16., 102. o.

⁸ HL L 294., 2009.11.11., 20. o.

keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározatra¹,

- tekintettel a sértettek jogainak és védelmének különösen a büntetőeljárások során való megerősítésére vonatkozó ütemtervről szóló 2011. június 10-i tanácsi állásfoglalásra²,
- tekintettel „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” című dokumentumra³,
- tekintettel a „Jogok, egyenlőség és polgárság 2014–2020” elnevezésű programra,
- tekintettel a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0278),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) „A nőkkel szembeni erőszak – az egész EU-ra kiterjedő felmérés” című jelentésére,
- tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló 2009. november 26-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009” című 2010. február 10-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nők elleni erőszakról szóló, 2014. február 25-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatán belül működő Utólagos Értékelések Osztálya által a 2011/99/EU irányelv európai végrehajtásáról készített értékelésre (PE 603.272),
- tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére, továbbá az Elnökök Értekezlete saját kezdeményezésű jelentések készítésére vonatkozó engedélyezési eljárásról szóló, 2002. december 12-i határozata 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára, valamint 3. mellékletére,
- tekintettel az eljárási szabályzat 55. cikke alapján az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és

---

¹ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

² HL C 187., 2011.6.28., 1. o.

³ HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

⁴ HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

⁵ HL C 341. E, 2010.12.16., 35. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0126.

⁷ HL C 407., 2016.11.4., 2. o.

Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8-0065/2018),

- A. mivel egy ember ellen elkövetett erőszak minden formája emberi méltóságának közvetlen megsértését jelenti, amely valamennyi alapvető emberi jog alapját képezi, és ezért azt tiszteletben kell tartani és meg kell védeni; mivel a nőkkel szembeni erőszak a megkülönböztetés brutális formája, és az emberi és alapvető jogok megsértésének minősül;
- B. mivel az erőszak és a bántalmazás áldozatai a másodlagos és ismételt áldozattá válás, a megtorlás és a megfélemlítés kockázatának vannak kitéve; mivel ezért számukra a szükséges védelem többek között határon átnyúló biztosítása nagymértékben függ az áldozatok, az egész társadalom és a velük kapcsolatba kerülő valamennyi szakember – köztük az érintett szereplők, így a menedékhelyek – tudatosságától;
- C. mivel az ember megfelelő védelmének hiánya a nemi alapú erőszakkal szemben káros hatással van a társadalom egészére;
- D. mivel minden társadalom egyik legfontosabb biztonsági szempontja az egyének személyi sérthetlenségének és szabadságának védelme; mivel az európai biztonsági stratégia prioritásai közé fel kell venni a személyes biztonság védelmét és az emberek nemi alapú erőszakkal szembeni védelmét;
- E. mivel az erőszak, valamint a fizikai, lelki és szexuális erőszak a nőket aránytalan mértékben érinti¹; mivel az EU-ban minden harmadik nő esett pszichológiai és/vagy szexuális erőszak áldozatául 15 éves korát követően; mivel a nőkkel szembeni erőszak mértékét és súlyosságát néhány tagállamban gyakran figyelmen kívül hagyják és bagatellizálják, és még mindig aggasztóan széles körben jellemző az áldozatok hibáztatása; mivel a partnerük által fizikailag vagy szexuálisan bántalmazott nőknek csak hozzávetőlegesen a harmada lép kapcsolatba a hatóságokkal;
- F. mivel a nemek közötti egyenlőség minden szakpolitikai területen történő biztosítása az Európai Unió egyik alapelve és a nemi alapú erőszak elleni fellépés nélkülözhetetlen eleme;
- G. mivel az isztambuli egyezmény, amelyet az Unió és minden tagállama aláírt, ám nem ratifikált² előírja, hogy valamennyi rendelkezését, különösen az áldozatok jogainak védelmére irányuló fellépéseket mindennemű megkülönböztetéstől mentesen hajtsák végre, és kifejezetten felhívja az aláírókat a zaklatás bűncselekményként történő elismerésére (34. cikk); mivel az isztambuli egyezmény ratifikálása és teljes körű végrehajtása elő fogja segíteni az európai védelmi határozat által támasztott kihívások leküzdését azáltal, hogy koherens európai jogi keretet biztosít a nőkkel szembeni erőszak megelőzéséhez és leküzdéséhez;
- H. mivel annak érdekében, hogy csökkenjen a be nem jelentett erőszakos cselekmények

¹ Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a „Nőkkel szembeni erőszak: az Unió egészére kiterjedő felmérés. A főbb eredményekről szóló jelentés” című kiadványa kimutatja, hogy az EU-ban a 15 év feletti nők egyharmadát (33 %) érte már fizikai vagy nemi erőszak; minden ötödik nő (18%) élt már át zaklatást, minden második pedig (55%) szembesült a szexuális zaklatás egy vagy több formájával. Ezen adatok fényében a nőkkel szembeni erőszakot nem lehet csak néhány nő életét befolyásoló marginális kérdésként kezelni.

² <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/210/signatures?desktop=true>

száma, a tagállamoknak a korai figyelmeztetésre és a védelemre irányuló eszközöket kell kialakítaniuk és megerősíteniük a nők számára, hogy biztonságban érezzék magukat, és képesek legyenek bejelenteni a nemi alapú erőszak eseteit; mivel a nemi alapú erőszak nyilvántartásba vételének elmaradása jelentős számú esetben az állami források hiányához köthető; mivel az érintett hatóságoknak olyan struktúrákkal kell rendelkezniük, mint például az orvosi és igazságügyi támogatást, pszichológiai tanácsadást és jogi segítségnyújtást kínáló menedékhelyek, amelyek a nemi alapú erőszak áldozatául esett nők számára biztonságot nyújtanak;

- I. mivel az EU-n belüli szabad mozgás részeként az emberek gyakran utaznak az egyik országból a másikba; mivel az európai védelmi határozat alapja a sértettek jogai és szabadságai védelmének szükségessége, különös tekintettel az áldozatok és a potenciális áldozatok szabad mozgáshoz való jogának tiszteletben tartására, valamint az e jog gyakorlása során biztosított folyamatos védelemre;
- J. mivel a nemi alapú erőszakkal szembeni fellépés kulcsfontosságú elemei az erőszak megelőzése érdekében a hatékony médiavisszhanggal kísért figyelemfelkeltő és tájékoztató kampányok, valamint az oktatás és a szakemberek képzése terén tett beruházások; mivel az isztambuli egyezmény kötelezi a feleket, hogy a média szerepével foglalkozva előzzék meg a nemi alapú erőszakot és sztereotípiákat; mivel a nemzeti védelmi intézkedések előnyeit élvező sértettek általános tájékoztatatlansága az európai védelmi határozat létezéséről negatív hatással bír annak végrehajtására; mivel a családon belüli és a nemi alapú erőszak elleni küzdelemre irányuló tájékoztató kampányok és figyelemfelhívó programok hozzájárulnak ahhoz, hogy az áldozatok egyre nagyobb számban mutassanak hajlandóságot a bántalmazások bejelentésére és európai védelmi határozat kérésére, valamint nagyobb bizalommal legyenek a vonatkozó hatóságok irányába;
- K. mivel 2010-ben, amikor a Tanács az európai védelmi határozatot javasolta, 100 000 uniós lakóhellyel rendelkező nőre alkalmaztak védelmi intézkedéseket nemi alapú erőszak miatt; mivel 2011-ben a becslések szerint átlagosan 1 180 személynek lett volna szüksége az EU-ban folyamatos, határon átnyúló védelmi intézkedésekre;
- L. mivel a nem kormányzati szervezetek sok tagállamban gyakran kulcsszerepet játszanak az áldozatok támogatásában;
- M. mivel az európai védelmi határozatok a kölcsönös elismerés és együttműködés eszközei, amelyek csak akkor tudnak megfelelően működni és az áldozatokat megvédeni, ha azokat valamennyi tagállam teljes körűen végrehajtotta;
- N. mivel különösen az erőszak eseteiben néhány tagállam büntetőeljárás keretében ad ki védelmi intézkedéseket, míg mások polgári eljárások során védelmi határozatokat;
- O. mivel az uniós tagállamokban sokféle védelmi határozat létezik, és a tagállamok különböző igazságszolgáltatási rendszerei miatt az európai védelmi határozatok végrehajtása számos nehézségbe ütközik, és ez akadályozhatja a sértettek számára az európai védelmi határozatok megfelelő alkalmazását és csökkentheti a kiadott európai védelmi határozatok számát;
- P. mivel a tagállamok többsége nem rendelkezik az európai védelmi határozatokkal

kapcsolatos adatok összegyűjtésére szolgáló nyilvántartási rendszerrel, és nincs európai központi nyilvántartási rendszer sem a vonatkozó uniós adatok összegyűjtésére; mivel az elégtelen adatok miatt nehéz értékelni az európai védelmi határozat végrehajtását és kezelni a jogalkotási vagy végrehajtási hiányosságokat;

- Q. mivel az európai védelmi határozatok valamennyi bűncselekménytípus – többek között a terrorizmus, az emberkereskedelem, a nemi alapú erőszak és a szervezett bűnözés – áldozatai számára alkalmazandók; mivel a bűncselekmény áldozatává vált, kiszolgáltatott helyzetben lévő embereket az európai védelmi határozatok alkalmazása során kiemelt figyelemmel kell kezelni;
- R. mivel szoros kapcsolat áll fenn az európai védelmi határozat működése és a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó, a 2012/29/EU irányelvvel megállapított minimumszabályok között;
1. felhívja a tagállamokat, hogy egyértelműen ítéljék el a nemi alapú erőszak és a nők elleni erőszak valamennyi formáját, és kötelezzék el magukat az erőszak ezen formáinak felszámolása és a velük szembeni zéró tolerancia biztosítása érdekében;
  2. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy valamennyi politikájukba vegyék fel a nemek közötti egyenlőség szempontját, különös tekintettel azokra a politikákra, amelyek kapcsolódhatnak a nőkkel szembeni erőszak tudatosításához és felderítéséhez, valamint az áldozatok sérthetlenségének védelméhez és szavatolásához;

Az irányelv végrehajtásának általános értékelése, valamint ajánlások az európai védelmi határozat végrehajtási helyzetének és működésének javítására

3. tudomásul veszi, hogy valamennyi, az európai védelmi határozatról szóló irányelv hatálya alá tartozó tagállam értesítette a Bizottságot az irányelv nemzeti jogába való átültetéséről;
4. tudatában van annak, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása kedvező hatással lehet az áldozatok határokon átnyúló védelmére; véleménye szerint az európai védelmi határozat hathatós áldozatvédelmi eszközként szolgálhat a modern világban, amelyet nagyfokú mobilitás és a belső határok hiánya jellemez; aggodalommal állapítja meg azonban, hogy az irányelv átültetése óta a tagállamokban csak hét európai védelmi határozatot azonosítottak annak ellenére, hogy az elmúlt években a tagállamokban több ezer nemzeti védelmi határozatot kérelmeztek és adtak ki¹;
5. sajnálja, hogy a Bizottság 2016. január 11-ig nem nyújtott be jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen eleget az irányelvben meghatározott jelentéstételi kötelezettségeinek, és jelentésében számoljon be a nemzeti védelmi intézkedések feltérképezéséről, a képzési tevékenységek áttekintéséről, annak elemzéséről, hogy a tagállamok milyen mértékben felelnek meg az áldozatok ingyenes jogi segítségnyújtáshoz való jogának, ideértve az

---

¹ A Parlament Kutatószolgálatának „Az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelv – európai végrehajtás-értékelés” című tanulmánya azt írja, hogy „a becslések szerint 2010-ben 100 000 uniós lakóhellyel rendelkező nőre alkalmaztak védelmi intézkedéseket nemi alapú erőszak miatt.”

arra vonatkozó információt is, hogy az áldozatok viselnek-e bármilyen költségeket egy védelmi határozattal kapcsolatban, valamint a tagállamokban zajló figyelemfelkeltő kampányok feltérképezéséről;

6. emlékeztet a végrehajtó államok azon kötelezettségére, hogy – a különböző összetett és jogi kihívások megléte ellenére – az európai védelmi határozatot ugyanolyan prioritással ismerjék el, mint a kibocsátó állam;
7. aggódik amiatt, hogy a tagállamok között jelentős koordinációs és kommunikációs szakadék van az európai védelmi határozat végrehajtása során; felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák és közösen erősítsék meg az európai védelmi határozattal kapcsolatos együttműködést és kommunikációt, mivel ez sokkal hatékonyabb eljárásokat és határokon átívelő, egyidejű intézkedéseket eredményezne a tagállamok között;
8. ragaszkodik ahhoz, hogy a statisztikai adatok gyűjtését javítani kell annak érdekében, hogy felmérjék a probléma mértékét és a nem alapú erőszak csökkentésére irányuló fellépés eredményeit; felszólítja a tagállamokat, hogy az adatgyűjtés, valamint a Bizottsággal és a tagállamokkal folytatott információcsere javítása érdekében egységesítsék az európai védelmi határozathoz szükséges formanyomtatványokat és eljárásokat, és hozzák létre az európai védelmi határozatok nemzeti nyilvántartási rendszerét; felszólítja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat és információkat nemek szerinti bontásban, illetve a benyújtott, kiadott és végrehajtott európai védelmi határozatok számával, illetve a bűncselekmények típusaival kapcsolatban, valamint hogy ezekről rendszeresen tájékoztassák a Bizottságot;
9. felszólítja a Bizottságot egy európai nyilvántartási rendszer létrehozására, hogy valamennyi tagállamból be tudja gyűjteni az európai védelmi határozattal kapcsolatos információkat;
10. szorgalmazza a védelmi határozatok kérelmezéséhez és elismertetéséhez a büntető- és a polgári eljárásra egyaránt érvényes egységes formanyomtatvány kidolgozását és bevezetését, hogy az valamennyi tagállamban alkalmazható legyen; kéri továbbá egy digitális igazgatási rendszer bevezetését is, amely elősegíti a koordinációt, szabványosítja a gyűjtött adatokat, valamint egyaránt megkönnyíti a határozatok kezelését és az uniós szintű működési statisztikák készítését;
11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék közzé az európai védelmi határozatok kiadásáért és elismeréséért felelős illetékes hatóságok, valamint az európai védelmi határozatokat közvetítő és kapó tagállami hatóságok teljes jegyzékét, és ezt a jegyzéket tegyék könnyen hozzáférhetővé annak érdekében, hogy a védelemben részesülő személyek és az áldozatokat támogató szervezetek európai védelmi határozatot tudjanak kérelmezni vagy el tudják rendezni a kapcsolódó ügyeket; felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg nemzeti és helyi intézményeiket és illetékes hatóságaikat annak érdekében, hogy könnyebben hozzá lehessen férni az európai védelmi határozathoz és azt könnyebben lehessen alkalmazni, az európai védelmi határozatok kiadását elősegítő módon;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a bevált gyakorlatok cseréjének és az együttműködésnek valamennyi formáját egyrészt a tagállamok között, másrészt a

tagállamok és a civil társadalom között annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az európai védelmi határozatok megfelelő működését;

13. hangsúlyozza, hogy a bűncselekmények áldozatait, akik nemzeti védelmi határozatot kértek vagy azt fontolgatják, egy konkrét, felelős hatóságnak szóban és írásban, automatikusan és megfelelően tájékoztatnia kell arról és emlékeztetnie kell arra, hogy a büntetőeljárás során európai védelmi határozatot kérelmezhetnek; hangsúlyozza, hogy a védelmi intézkedésben részesülő személynek nem kellene pénzügyi terheket viselnie az európai védelmi határozat kiadásának kérelmezésekor;
14. felszólítja a tagállamokat, hogy európai védelmi határozat iránti kérelem esetén alkalmazzanak egyedi elbírálást, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítést érvényesítve, a segítségnyújtási és támogatási intézkedések nyújtásával kapcsolatosan;
15. sajnálja, hogy néhány tagállamban a bűncselekmények áldozatai nem férhetnek hozzá az igazságszolgáltatási és jogi segítségnyújtáshoz, ami azt eredményezi, hogy az európai védelmi határozat kérelmezésének lehetőségével kapcsolatosan az áldozatok hiányos tájékoztatásban részesülnek; véleménye szerint a tagállamoknak ingyenes jogi tanácsadást, adminisztratív támogatást és megfelelő információt kellene biztosítaniuk a védelemben részesülő személyeknek az európai védelmi határozattal kapcsolatban, mivel ez kulcsfontosságú az eszköz alkalmazása és eredményessége tekintetében, a kibocsátás és a végrehajtás szakaszában egyaránt; felhívja a tagállamokat, hogy növeljék a vidéki térségekben a nők elleni erőszak nyomon követésére és megelőzésére fordított forrásokat;
16. ösztönzi a tagállamokat, hogy tájékoztassák a védelemben részesülő személyeket a fogadó országban elérhető, kiegészítő jellegű szociális támogatási eszközökről, többek között a családi és a lakhatási támogatásokról, mivel ezek az intézkedések kívül esnek az európai védelmi határozat hatályán;
17. hangsúlyozza, hogy a védelem és a kiegészítő szociális támogatások keretében kiemelt figyelmet kell fordítani a gyermekkorú áldozatokra és a bűncselekmények áldozatává vált személyek gyermekeire, különös tekintettel a nemi agresszió elszenvedésének kockázatára;
18. sajnálja, hogy a tagállamok nem garantálják az áldozatok számára az egy általuk értett nyelvre való fordítást és tolmácsolást egy európai védelmi határozat kiadása előtt, alatt és után;
19. hangsúlyozza, hogy az európai védelmi határozat eljárásai során az áldozatok számára mindig biztosítani kell a meghallgatáshoz való jogot; rámutat arra, hogy a fordítási és tolmácsolási szolgáltatásoknak az európai védelmi határozatra irányuló eljárás folyamán mindvégig és ingyenesen rendelkezésre kell állniuk; hangsúlyozza tehát, hogy valamennyi vonatkozó dokumentumot le kell fordítani az áldozat által értett nyelvre;
20. sajnálja, hogy a kiszolgáltató helyzetben lévő vagy sajátos igényekkel rendelkező áldozatok számára a tagállamok nem hajtanak végre elegendő különleges intézkedést; úgy véli, hogy az állami kiadások csökkentése számos esetben hátrányosan érinti a különleges intézkedések végrehajtására rendelkezésre álló forrásokat; felszólítja ezért a

tagállamokat, hogy a Bizottsággal és az áldozatvédelem területén működő releváns szervezetekkel együttműködve fogadjanak el különleges iránymutatásokat és intézkedéseket, amelyek megkönnyítik a kiszolgáltatott helyzetben lévő vagy sajátos igényekkel rendelkező áldozatok számára az európai védelmi határozat kérelmezését;

21. rámutat arra, hogy az emberkereskedelem fokozódó és veszélyes tendenciájára tekintettel az európai védelmi határozat nagyon hasznos eszköz lehet az emberkereskedelem áldozatai számára; ezért felhívja az Európai Bizottságot, hogy foglalja bele az európai védelmi határozatot egy, az emberkereskedelemmel szembeni uniós stratégiába;
22. úgy véli, hogy a védelmi határozatnak ahhoz, hogy ki lehessen aknázni a benne rejlő lehetőségeket, és biztosítani lehessen a származási és a fogadó államon belüli egyenértékű védelmi intézkedéseket, a lehető leggyorsabbnak, leghatékonyabbnak és legautomatikusabbnak kell lennie, és a lehető legkevesebb bürokráciával kell járnia; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai védelmi határozatok kiadására és az azokról való értesítésre állapítsanak meg egyértelmű és rövid, kéthetes határidőt a tagállami hatóságok számára annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a védelemben részesülő személyek bizonytalanságérzetének és a rájuk nehezedő nyomásnak a növekedése, valamint – ugyanezen cél elérése érdekében – utasítsák az illetékes hatóságokat, hogy nyújtsanak kellő tájékoztatást az áldozatok számára az európai védelmi határozat iránti kérelmük elbírálási folyamata során, beleértve az eljárás során felmerülő bármilyen incidenst is; felhívja a tagállamokat ezzel összefüggésben, hogy különítsenek el elegendő forrást az európai védelmi határozatokkal foglalkozó hatóságok számára, hogy ezáltal az áldozat helyzetét figyelembe véve elősegítsék egy hatékony rendszer működését;
23. felszólítja a tagállamokat, hogy kellőképpen vegyék figyelembe a védelemben részesülő személyek érdekét és nyújtsanak biztos menedéket az erőszakot bejelentő személyek számára azáltal, hogy teljes mértékben tiszteletben tartják azon kötelezettségüket, hogy – a védelmi határozat célkitűzéseinek elérése érdekében – amennyiben nem feltétlenül szükséges, nem nyújtanak tájékoztatást a veszélyt okozó személynek a védelemben részesülő személy tartózkodási helyéről és más adatairól; hangsúlyozza, hogy amennyiben egy adott helyzet szükségessé teszi, hogy tájékoztassák az elkövetőt valamely, az európai védelmi határozattal kapcsolatos tényezőről, erről a döntésről tájékoztatni kell az áldozatot;
24. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki különleges eljárásokat az európai védelmi határozat kibocsátásának megkönnyítésére az olyan áldozattal együtt élő családtagok védelme érdekében, akik már részesültek európai védelmi határozatban;
25. kiemeli az új technológiák, mint a GPS nyomonkövetési rendszerek és a veszély bekövetkeztekor riasztójelzést adó okostelefon-alkalmazások növekvő hatékonyságát mint az európai védelmi határozatok hatékonyságát és alkalmazhatóságát mind a kibocsátó, mind a végrehajtó államban javító eszközöket; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy csupán néhány tagállam alkalmaz ilyen új technológiákat;
26. kiemeli, hogy a veszély tekintetében, amelynek az áldozat ki van téve, a végrehajtó államban nyomon kell követni az európai védelmi határozatokat annak érdekében, hogy

meg lehessen határozni, hogy az elfogadott védelmi intézkedéseket megfelelően végrehajtották-e, és azokat felül kell-e vizsgálni;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az irányelv végrehajtását, és haladéktalanul indítson kötelezettségzegési eljárásokat minden olyan tagállammal szemben, amely azt megsérti;
28. a nemi alapú erőszak áldozatainak szervezetei által gyakran kifejtett álláspontnak megfelelően szorgalmazza olyan eljárások kipróbálását, amelyek változtatnak a védelem legtöbb tagállamban alkalmazott hagyományos megközelítésén; hangsúlyozza, hogy a kockázatok kiküszöbölése érdekében alkalmazott technikáknak magukban kell foglalniuk a megelőzésre, a sérelmet okozó személyek felügyeletére, ellenőrzésére és nyomon követésére irányuló intézkedéseket, szemben azzal a tendenciával, hogy az erőfeszítések kizárólag az áldozatokat érintő intézkedésekre összpontosulnak; az alkalmazandó megelőző intézkedéseknek kiemelten magukban kellene foglalniuk az agresszorok és az elkövetők kötelező átnevelését;
29. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzenek mélyreható vizsgálatot az európai védelmi határozattal kapcsolatos jogszabályok, azoknak az összes tagállamban való hatékony végrehatása, valamint a gyakorlati segítségnyújtás javításának lehetséges módjairól annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az erőszak áldozatává vált, nemzeti védelemben részesülők nemzetközi védelemre, segítségnyújtásra és támogatásra irányuló jogát;
30. felszólítja az uniós ügynökségeket, például az Alapjogi Ügynökséget és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét, hogy rendszeresen kövessék nyomon az irányelv végrehajtását;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy indítson felhívást a civil társadalom általi nyomon követésre és bejelentésre annak érdekében, hogy javuljon az európai védelmi határozat eszközének működése a tagállamokban, uniós forrásokat bocsátva e célból nem kormányzati szervezetek rendelkezésére;
32. felszólítja a Bizottságot, hogy írjon ki pályázatot a nemzeti és európai védelmi határozatok alkalmazására irányuló kutatás előmozdítására, továbbá koordinálja az olyan tagállami tájékoztató kampányok elindítását, amelyek tájékoztatják a bűncselekmények áldozatait az európai védelmi határozat kérelmezésének lehetőségéről és a határon átnyúló védelmi intézkedésekről;
33. felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák az NGO-kkal folytatott munkájukat, és nyújtsanak kötelező jellegű, emberi jogokon alapuló és szolgáltatásközpontú gyakorlati és interszekcionális továbbképzéseket valamennyi köztisztviselőnek, akik az európai védelmi határozattal kapcsolatosan, szakmájukból kifolyólag az áldozatokkal foglalkoznak, és akik az irányelv helyes végrehajtásában kulcsfontosságú szerepet töltenek be; hangsúlyozza, hogy valamennyi tagállamban az európai védelmi határozatokról szóló specifikus és rendszeres továbbképzéseket kell tartani a rendőrségnek, az illetékes nemzeti hatóságok személyzetének, a jogi szakembereknek, a szociális munkásoknak, valamint az erőszak áldozataival foglalkozó szervezeteknek és NGO-knak; kéri, hogy a nemi alapú erőszak eseteivel foglalkozó személyek megfelelő képzésben részesüljenek, tekintettel az erőszak áldozatává váló nők egyedi

szükségleteire, és elegendő erőforrás legyen biztosítva számukra a nemi alapú erőszak kiemelt kezeléséhez;

34. felszólítja a tagállamokat, hogy – tekintettel a nőgyűlölet és a szexizmus társadalmainkon belüli mély meggyökerezettségére, valamint a gyermekek és a tizenévesek internetes erőszaknak való egyre nagyobb kitettségére – vegyék fel a nemek közötti egyenlőségről és az erőszakmentességről szóló oktatást az általános iskolák és középiskolák tantervébe azáltal, hogy eszmecserékbe vonják be a tanulókat, és kihasználnak minden, ennek tanítására alkalmas lehetőséget;
35. hangsúlyozza, hogy a kommunikáció új csatornáit, például a digitális platformokon keresztül történő kommunikációt a nemi alapú erőszak, többek között a fenyegetés és a zaklatás új formájaként használják; felhívja ezért a tagállamokat, hogy az európai védelmi határozatok kiadásakor és/vagy végrehajtásakor tartsák szem előtt ezeket a szempontokat;

A nemi alapú erőszakkal kapcsolatos általános ajánlások

36. felszólítja a Bizottságot, hogy foglalja bele az európai biztonsági stratégiába valamennyi polgár, különösen a legkiszolgáltatottabb helyzetben levők védelmét, különös hangsúlyt helyezve a bűncselekmények – mint emberkereskedelem vagy nemi alapú erőszak – áldozataira, ideértve a terrorizmus áldozatait is, akik szintén különleges figyelmet, támogatást és társadalmi elismerést igényelnek;
37. felszólítja a Bizottságot, hogy indítson kampányokat, amelyekben ösztönzi a nőket a nemi alapon elkövetett erőszak bármilyen formájának a bejelentésére, hogy ezáltal védelemben részesüljenek, továbbá javítani lehessen a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos adatok pontosságát;
38. hangsúlyozza, hogy a Parlament Kutatószolgálatát által készített értékelő jelentés szerint a nemzeti és az európai védelmi határozatok eltérő mértékű alkalmazásának első számú oka az, hogy az áldozatok és számos szakember előtt nem ismertek az irányelv által kínált lehetőségek. felszólítja a tagállamokat, hogy vállaljanak teljes körű felelősséget a polgáraikért, és a vonatkozó NGO-k bevonásával indítsanak hosszú távú tájékoztató, és interszekcionális szemléletformáló kampányokat a védelem rendelkezésre álló eszközeiről és azok használatáról, amely kampányok célközönsége: a) a társadalom egésze, b) a potenciális áldozatok, különösen a nemzeti védelmi határozattal rendelkező nők és c) szakemberek, pl. bűnüldöző szervek tagjai, az igazságszolgáltatási rendszer tisztviselői, valamint a jogsegélyt és a társadalmi és sürgősségi szolgáltatást nyújtók, akik elsőként kerülnek kapcsolatba az áldozattal; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást a tájékoztató programok indításához;
39. nyugtázza a Bizottság által tagállami hozzájárulásokkal fenntartott e-igazságügyi portál működését; üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy kibővíti az e-igazságügyi portál sértettekkel kapcsolatos menüpontját, és belefoglal valamennyi, az áldozatok jogait érintő vonatkozó információt, beleértve az erőszak eseteinek bejelentésére vonatkozó országspecifikus információt; rámutat arra, hogy a sértettekkel kapcsolatos fenti menüpontot könnyen használható gyakorlati eszközként és információforrásként kell kialakítani, és az Unió valamennyi hivatalos nyelvén elérhetővé kell tenni; ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan felhasználóbarát honlapot az áldozatok

jogainak témájában, amely az európai védelmi határozatra is kiterjed, valamint egy digitális bejelentő platformot a nemi alapú erőszak azonosításának megkönnyítése érdekében, amelyek például a nemzeti igazságügyi tájékoztató portálokon keresztül könnyen hozzáférhetőek lennének;

40. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák az erőszak áldozatává vált személyek védelme területén működő NGO-kkal folytatott együttműködésüket, és dolgozzanak ki különböző stratégiákat, amelyek a nemi alapú erőszakkal, az európai védelmi határozat eszközének működésével, valamint a jogszabályokban és a segítségnyújtásban szükséges módosításokkal kapcsolatosan proaktív és reaktív intézkedéseket egyaránt tartalmaznak;
41. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogi aktust a tagállamok támogatására a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzésében és megbüntetésében;
42. felhívja a Tanácsot arra, hogy aktiválja az *áthidaló* klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak (és a nemi alapú erőszak egyéb formái) is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése szerinti bűncselekmények közé tartozzon;
43. sürgeti egy olyan folyamat elindítását, amely lehetővé teszi a védelmi határozatokhoz vezető erőszakos magatartás esetében alkalmazott jogszabályok fokozatos közelítését; hangsúlyozza, hogy különösen a nőket érintő támadások és agresszió súlyosságát valamennyi tagállamban büntetőjogi eszközökkel kell elítélni, és a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos védelmi intézkedéseket szintén a büntetőjog keretében kell meghozni;

Az áldozatok védelmére irányuló koherens uniós jogi keretért

44. üdvözli az Uniónak a holisztikus, átfogó és összehangolt megközelítést követő, valamint az áldozatok jogait középpontba helyező isztambuli egyezményhez való csatlakozásának 2017. június 13-i aláírását, és úgy véli, hogy ezt teljes mértékben össze kellene kapcsolni az európai védelmi határozattal; kéri az Uniót az egyezményhez történő széles körű csatlakozásra a nőkkel szembeni erőszak megelőzése, a büntetlenség megszüntetése és az áldozatok védelme érdekében; hangsúlyozza ennek az eszköznek a fontosságát, amennyiben segít felülkerekedni az európai védelmi határozatok alkalmazásának egyik akadályán, nevezetesen azon, hogy a zaklatást nem minden tagállamban ismerik el bűncselekményként; az isztambuli egyezményhez történő csatlakozásáról szóló 2017. szeptember 12-i állásfoglalásával összhangban kéri a Bizottságot, hogy jelöljön ki egy, a nőkkel szembeni erőszak területével foglalkozó uniós koordinátort, aki a nőkkel és a lányokkal szembeni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló uniós politikák, eszközök és intézkedések koordinálásáért, végrehajtásáért, nyomon követéséért és értékeléséért felelne, és az Unió képviselőjeként járna el az egyezmény részes feleinek bizottságában;
45. felszólítja az összes tagállamot, amelyek még nem tették meg, hogy ratifikálják és teljes körűen érvényesítsék az isztambuli egyezményt, és különítsenek el megfelelő anyagi és emberi erőforrást a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és az ellenük való fellépésre többek között azáltal, hogy növelik a nők és lányok

szerepvállalását, védelmezik az áldozatokat és lehetővé teszik számukra, hogy kártérítésben részesüljenek;

46. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakos eset áldozataival foglalkozó összes szakember megfelelő képzését, valamint biztosítsanak eljárásokat és iránymutatásokat a megkülönböztetés és az újbóli áldozattá válás megakadályozása érdekében az igazságszolgáltatási, orvosi és rendőrségi eljárások során;
47. üdvözli azt az isztambuli egyezményben rögzített kötelezettséget, amelynek értelmében a hét minden napján éjjel-nappal díjmentesen hívható országos segélyvonalakat kell létrehozni, amelyeken keresztül tanácsokat adnak a hívóknak az egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatban; ösztönzi a tagállamokat, hogy alkalmazzák ezt az eszközt a megfelelő esetekben, és nyújtsanak információkat az áldozatok számára az európai védelmi határozatra vonatkozóan;
48. hangsúlyozza, hogy az ennek az irányelvnek a végrehajtása során fellépő bírói és gyakorlati hibákat úgy lehet kiküszöbölni, hogy megfelelően összehangolják és koordinálják az áldozatok védelmére irányuló különböző uniós eszközöket, köztük az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedésekről szóló kerethatározatot, a próbára bocsátással kapcsolatos intézkedésekről szóló kerethatározatot¹, a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló, 2013. június 12-i 606/2013/EU rendeletet², a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU irányelvet, amely rögzíti a tájékoztatáshoz való jogot, a térítésmentes tolmácsoláshoz és az információk fordításának ingyenes biztosításához jogot, és átfogó megközelítést alkalmaz a sajátos igényekkel rendelkező áldozatok tekintetében, beleértve a nemi alapú erőszak áldozatait;
49. felszólítja a tagállamokat, hogy tájékoztassák az áldozatokat más védelmi intézkedésekről abban az esetben, ha a végrehajtó állam már nem tartozik az irányelv hatálya alá ;
50. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a bűncselekmények áldozatainak jogi védelmére irányuló meglévő eszközök felülvizsgálatára és alakítsa ki erre koherens uniós jogi keretet;
51. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje, hogyan alkalmazzák ezt az irányelvet a polgári ügyekben kapcsolódó eszközzel, nevezetesen a 606/2013/EU rendelettel összefüggésben, továbbá javasoljon iránymutatást arra nézve, hogy a tagállamok hogyan tudnák hatékonyabban alkalmazni ezt a két uniós jogi eszközt, amelyek tárgya

---

¹ A Tanács 2009. október 23-i 2009/829/IB kerethatározata a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról (HL L 294., 2008.11.11., 20. o.), valamint a Tanács 2008. november 27-i 2008/947/IB kerethatározata a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról (HL L 337., 2008.12.16., 102. o.) azokban az esetekben, ha az elkövető és az áldozat más tagállamba költözik.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 12-i 606/2013/EU rendelete a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről (HL L 181., 2013.6.29., 4. o.).

az áldozatok védelme a nemzeti polgári vagy büntetőügyi bírósági eljárások értelmében elfogadott védelmi intézkedések elismerése révén;

o

o o

52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	27.2.2018
A zárószavazás eredménye	+: 54 -: 6 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Asim Ademov, Martina Anderson, Maria Arena, Heinz K. Becker, Monika Beňová, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Frank Engel, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Florent Marcellesi, Roberta Metsola, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Maria Noichl, Liliana Rodrigues, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Ángela Vallina, Udo Voigt, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Anna Záborská, Tomáš Zdechovský, Auke Zijlstra, Maria Gabriela Zoană
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Rosa Estaràs Ferragut, Maria Grapini, Livia Járóka, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Urszula Krupa, Jeroen Lenaers, Andrejs Mamikins, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Jaromír Štětina
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Franc Bogovič, Iris Hoffmann, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Svetoslav Hristov Malinov, Dennis Radtke, Julia Reid, Dominique Riquet, Tadeusz Zwiefka

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

54	+
ALDE	Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Sophia in 't Veld, Ivan Jakovčić, Dominique Riquet, Cecilia Wikström
ECR	Monica Macovei, Helga Stevens
GUE/NGL	Martina Anderson, Malin Björk, Ángela Vallina
PPE	Asim Ademov, Heinz K. Becker, Franc Bogovič, Frank Engel, Rosa Estaràs Ferragut, Monika Hohlmeier, Peter Jahr, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Kudrycka, Jeroen Lenaers, Svetoslav Hristov Malinov, Roberta Metsola, Dennis Radtke, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Tomáš Zdechovský, Tadeusz Zwiefka
S&D	Maria Arena, Monika Beňová, Vilija Blinkevičiūtė, Ana Gomes, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Iris Hoffmann, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Maria Noichl, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Liliana Rodrigues, Birgit Sippel, Maria Gabriela Zoaňá
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Judith Sargentini

6	-
ECR	Urszula Krupa, Branislav Škripek
EFDD	Julia Reid
ENF	Auke Zijlstra
NI	Udo Voigt
S&D	Josef Weidenholzer

1	0
PPE	Anna Záborská

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik